

ענת שמגר וארקדי זיידס מעלים מופע מרגש בפשטות

רות אשל 05.04.2011 12:15

"ריקוד ופסל" הוא מופע אינטימי קסום ועמוק, הוא מבוסס על אימפרוביזציות של הרקדנית הוותיקה ענת שמגר והרקדן והכוריאוגרף הצעיר והמצוין ארקדי זיידס, בשיתוף הפסלת אביטל כנעני. הריקוד מתבצע לצלילי נגינת צ'לו של דן ויינשטיין וקרני פוסטל.

שם התוכנית סיקרן אותי לראות באיזו מידה השתנה המפגש בין מחול לפיסול, 30 שנה לאחר הטרנד ששטף את המחול העצמאי בישראל והתבטא בשיתוף פעולה עם רקדנים עם פסלים ואביזרים. בזמנו שיתוף הפעולה נבע בעיקר מרצון לגילוי שפה תנועתית חדשה. הפסל או האביזר היו חלק מהפתרון התנועתי, ולעתים היכולת הטכנית הריקודית נדחקה הצדה לטובת פתרונות יצירתיים שנבעו מהמפגש בין האביזר לגוף.

בתוכנית זאת יש שימוש בפסל רק בריקוד הראשון, בסולו של שמגר, והוא שונה משהכרתי. לרקדנית ולפסל יש נוכחות משלהם עם נקודות מפגש אחדות, ללא התמזגות כפי שהיה בעבר. הפסל מורכב מערימת קורות עץ מעובדים, לבנים, מלבניים וארוכים, המונחים בתפזורת על עגלה נמוכה עם גלגלים קטנים סמויים למחצה. הפרטים מקרינים קלות, אך המסה משדרת כובד ועיבוד מלאכותי. כניגוד תלויים על התקרה, כמעופפים, קומץ גזרי עץ טבעיים מסולסלים. הפסלים-עצים מוארים ולהם נוכחות חזקה.

המחול נפתח כאשר שמגר חבויה מאחרי הפסל. לאט מזדקרת היד ובעקבותיו הראש, הטורסו, והכל לאט לאט וברכות הקשובה למגע העור. רכות התנועה מנוגדת לעצים. שמגר מתגלגלת ובמגע קל מסובבת את פסל העץ הגדול והכבד, כמציגה אותו על כיוונו השונים לקהל המקובע על מקומו.

אחר כך היא כמו מאבדת עניין בפסל ויוצאת למסע תנועתי פנימי קשוב, שמפסל את תנועת הגוף שלה. יש לה קול תנועתי משלה, עם הרבה שימוש בעבודה קרובה לרצפה, על הברכיים, בשכיבה, תוך שימוש עשיר בגפיים הגמישים. הריכוז והבגרות של היוצרת מגלים עולם עשיר בניואנסים. זה עולם מעודן, מינימליסטי, בהיר וגם מסתורי. ופתאום, כמו נזכרה הרקדנית-יוצרת שעל הבמה מונח פסל - או אולי לאחר שיצרה נוכחות שוות ערך לזו של הפסל - היא משחילה חלק מגופה מתחתיו ומרימה קצה אחד שלו. תנועות הידיים והרגליים שלה מרמזים על חלק חי של העץ המת.

הסולו של זיידס מהיר יותר. הוא צעיר יותר וגופו חסר מנוחה. הוא מתבונן פנימה, והמחשבות והדימויים מגרדים, מלטפים, מכים את הכתלים מבפנים. הטורסו הגמיש שלו משקף את הצונאמי שבפנים. הביצוע נפלא והפתרונות מסקרנים. לסיום עולים על הבמה שני הרקדנים ושני המוסיקאים. כל אחד בתוך עולמו-הוא, והעין של הצופה יכולה לנדוד ולהתמקד בכל ערוץ בנפרד. כצפוי, בסיום התוכנית נוצר מפגש בין הרקדנים. דרגת היושר והפשטות מרגשות ומקרינות יופי פנימי.

"ריקוד ופסל". ריקוד: ענת שמגר, פסל: אביטל כנעני, מוסיקה: "לבד - לצ'לו ופסקול" מאת קיקי קרן הוס, נגינה (צ'לו): דן ויינשטיין. "אימפרוביזציות". ריקוד: ארקדי זיידס, צ'לו: קרני פוסטל. "קוורטט": ריקוד: ארקדי זיידס וענת שמגר, צ'לו: קרני פוסטל ודן ויינשטיין. תיאטרון תמונע, 30.3

ענת שמגר ב"ריקוד ופסל". מסע פנימי